

מ"ת 14537/08/16 - רוסטם טוגולב נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בחיפה

מ"ת 14537-08-16 מדינת ישראל נ' יעקובוב(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 126932/2016

בפני	כבוד השופט זיו אריאלי
מבקש	רוסטם טוגולב
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר.

נגד המבקש (ונאשם נוסף) הוגש כתב אישום, המייחס לשניהם עבירות בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים, וזאת בגין עסקאות למכירת סם מסוכן מסוג קוקאין שביצעו השניים עם סוכן חשאי מטעם משטרת ישראל, איש איש לפי חלקו בכתב האישום. לאחר קבלת תסקיר שירות מבחן, הוריתי ביום 29.9.16 על שחרורו של המבקש בתנאים מגבילים. ברבות הימים, איפשרתי למבקש לצאת ממקום מעצר הבית לעבודה (המדובר בעסק משפחתי בבעלות והנהלת הוריו).

ביום 2.7.17 הוגשה הבקשה לעיון חוזר. נטען כי המבקש שוהה בתנאים מגבילים מזה כ- 10 חודשים, ומבלי שהפר את תנאי שחרורו. עוד נטען כי ביום 22.2.17 הורשע המבקש על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן (במסגרת הסדר טיעון). עניינו נדחה לחודש דצמבר 2017 לטיעונים לעונש, לאחר שיתקבל תסקיר שירות מבחן בעניינו. לאור פרק הזמן הארוך עד לדיון הבא, נטען כי קמה עילה לעיין מחדש בתנאים המגבילים. עוד נטען כי אין הלימה בין תנאי השחרור לבין התכלית העומדת בבסיס ההחלטה והתנאים המגבילים בעניינו של המבקש.

המשיבה מתנגדת לבקשה. נטען כי חזקת החפות אינה עומדת עוד לזכותו של המבקש. התנאים המגבילים אינם מכבידים, והמבקש יכול לצאת לעבודה. חירותו אינה מוגבלת באופן משמעותי. עוד נטען כי התסקיר שהוגש לבית המשפט במסגרת התיק העיקרי מלמדת על לקיחת אחריות חלקית בלבד, וכי המבקש מגלה נטיה למעורבות חוזרת בביצוע עבירות. הדחיה בדיון נועדה לאפשר לשירות המבחן לבחון את יכולתו של המבקש לשתף פעולה לאורך זמן עם גורמי טיפול.

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, נחה דעתי כי דין הבקשה להתקבל בחלקה.

עמוד 1

כידוע, סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 מונה שלוש עילות, שבעטיין רשאי בית המשפט לעיין מחדש בהחלטות הנוגעות למעצרו של נאשם עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, או לשחררו בתנאים מגבילים: גילויים של עובדות חדשות; שינוי נסיבות; או חלוף זמן **ניכר** ממתן ההחלטה נושא הבקשה לעיון חוזר [ר' למשל בש"פ 6526/14 לוזון נ' **מדינת ישראל** (לא פורסם, 29.10.2014)].

לעניין חלוף הזמן - בפסיקה נקבע כי למונח "חלוף זמן ניכר" יש ליתן פרשנות גמישה, אשר משתנה בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה (ר' למשל בש"פ 6286/06 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, 21.8.2006). עם זאת דומני כי לפי כל אמת מידה, חלוף פרק זמן של כחמישה חודשים מעת שניתנה החלטת האחרונה בעניינו של המבקש (7.2.17) עולה כדי זמן ניכר. בנוסף, פרק הזמן הצפוי להתמשכות ההליך בתיק העיקרי מהווה פרק זמן ממושך נוסף, אשר אף הוא מצדיק עיון מחדש בהחלטה.

עוד יש לתת את הדעת לכך כי מאז ניתנה ההחלטה האחרונה בעניינו של המבקש - חלו מספר שינויים בנסיבות. המבקש הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, מופחת במידה בה בחומרתו, בהשוואה לכתב האישום המקורי. אמנם, חזקת החפות אינה עומדת עוד לזכותו של המבקש. עם זאת, גם החשש לשיבוש מהלכי משפט קטן באופן משמעותי. עניין חשוב נוסף הוא העונש אשר נגזר על שותפו של המבקש. בצדק ציין ב"כ המבקש, כי הנאשם 1 בכתב האישום (אשר הורשע בשתי עבירות של סחר בסמים) נשפט ונדון לעונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות. המשיבה לא הגישה ערעור על קולת העונש. הגם שכל מקרה וכל נאשם ונסיבותיו, עדיין נראה כי יש בכך כדי ללמד, ולו ננקודת מוצא, על מידת העונש הצפויה למבקש.

בנסיבות אלו, אני סבור כי יש להיעתר לבקשה, **ולהורות על ביטול מעצר הבית**. עם זאת, עדיין אין מקום כי המבקש יסתובב ללא מגבלה וכאחד האדם. על כן אני מורה כי יתר המגבלות - לרבות המגבלה בדבר הימצאות בכל עת במחיצת אחד מהמפקחים, כמו גם הערבויות הכספיות - יותרו על כנם.

אשר על כן אני מורה, כי החל מיום חמישי, 27.7.17, יבוטל התנאי המגביל בדבר מעצר הבית. עם זאת, המבקש ילווה על ידי אחד המפקחים שאושרו בהחלטות קודמות - בין אם במהלך עבודתו בבית העסק של הוריו, ובין אם במהלך שהותו בכל מקום אחר.

יתר התנאים המגבילים יותרו על כנם.

המזכירות תעביר את העתק ההחלטה לצדדים וכן לשירות המבחן.

ניתנה היום, כ"ט תמוז תשע"ז, 23 יולי 2017, בהעדר הצדדים.

